בס"ד

יום ד', ד' בסיון תשנ"ט (כ"ף במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום 48 יום, שהם 6 שבועות ו- 6 ימים לעומר.

ד' סיון הוא היום השני של שלשת ימי ההבדלה - לכרעות מתן התורה במעמד הר סיני. ביום זה, אמר למשה למען ישראל מצווה קדושה וברישה מן האשה, ואתר יהיו זוגם ובאביהם.

ועוד לקראת יום השבעות:
ארבעה שמות יש לחג זה:
חג הקציר" - כפשוטו: "ויום הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה..."
"חג השבועות" - כפשוטו: "וחג שבועות תעשה לך בכורי קציר חטים..."
"יום הבכורים" - כפשוטו: "וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה..."
"עצרת" - ושם זה אינו במקרא, רק חז"ל קראוהו כך בכל מקום.

חג הקציר - על-שם קציר החיטים שאותה תקופה, והחיטים הם המאוחרים בתבואות השנה, וביום כלתה מונע קציר השנה ועושים חג במועדה חדשה שמביאים לבית ה'.
חג השבועות - על-שם שבעה שבועות שסופרים לפנין, וביום התמשים, חג לה' ותורה אשר נתן. (אמנם - כך, ניסות הברכה שאנו אומרים את קריאת התורה הוא: "...אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו. ברוך אתה ה' נותן התורה" - הנ"מסתבר לתורה - כאילו שמקבלים אותה עכשיו!)
יום הבכורים - ביום זה מתחילה מונע הביכורים שכל אחד לוקח מרוטות כל פרי האדמה משבעת המינים שנשתבחה בהם ארץ ישראל - חיטה, שעורה, גפן, תאנה, רימון, זית ודבש.
עצרת - קראוהו חכמים לפי שקיבל עם"ן של חג זה שהוא שמיני שאחר 7 ימי חג המצות והקשר עמהם. המשכם הוא סיומם. ימי הספירה שביניהם אינם מפסיקים, שהם פרוזדור של מועד שאינו מפסיק בין חג לשבועות לאחריהן.

וביום זה, בשנת תש"ח (48), הכריז הא"מ על הקמת מדינת ישראל בתחילת השבועות - 2 (?) הבדים נפלו.

יום נעים!